

J. C. A. Larsen: Som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremførte, er Lovforslaget forelagt akkurat i samme Skikkelse som i Fjor, og jeg kunde i og for sig ganske henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Lovforslagets første Behandling i Fjor, da der ikke siden er sket noget, der kunde give mig et andet Syn paa det. Men jeg vil dog gerne fremføre et Par Bemærkninger, og den første skal være den, at jeg beklager, at den højtærede Socialminister ikke har haft mere Føling med Haandværkets og Industriens Udøvere, end det synes efter dette Lovforslag, da han sikkert ellers vilde have søgt at faa det ændret paa forskellige Punkter. Haandværkets og Industriens Udøvere har holdt ikke saa faa Møder, hvor dette Lovforslag er blevet behandlet, da det har den dybeste Interesse for dem, og man har rettet en ganske alvorlig Kritik mod en Del af de Bestemmelser, der er optaget i det.

Jeg skal nævne Bestemmelserne i § 1, hvor der siges, at de i § 20 nævnte Lærlingekommissioner skal kunne kræve af en Mester, at han skal gøre Rede for alle mulige Forhold, som vedrører hans Erhverv. Man kan kræve alle mulige Oplysninger af en Læremester. Det synes jeg dog er lidt for meget at forlange. Jeg skal ikke komme ind paa de indgaaende Udtalelser, der blev fremsat i Fjor, men kun sige, at selv de tekniske Skolers Ledelse og de Folk, som staar i nær Berøring med de tekniske Skoler, har behandlet dette Forslag ved forskellige Møder og har beklaget enkelte af dets Bestemmelser. Der er saaledes en Bestemmelse om, at Læremesteren, foruden at udrede Betaling for Undervisningen i de tekniske Skoler, tillige skal udrede Betaling for Rekvisitter. Dette har Ledelsen af de tekniske Skoler været meget betænkelig ved, idet man mener, som jeg sagde ved første Behandling i Fjor, at det kan give Anledning til, at man ikke behandler disse Ting med den nødvendige Paapasselighed. Jeg skal endvidere nævne Bestemmelserne i § 6 om, at man skal kunne gennem Organisationerne træffe Bestemmelse om Lærlingantallet i visse Virksomheder og endelig med Appæl til Socialministeren kunne bestemme, hvor mange der maa være. Det har man kritiseret meget stærkt i Haandværks- og Industrikredse. I øvrigt

er man ved disse Møder gaaet ret stærkt imod alle disse Henvisninger til, at Sagen kan afgøres af Socialministeren. Det kunde jo ogsaa tænkes, at vor nuværende Socialminister blev afløst af en, som var mindre velvillig overfor Haandværket, og det kunde føre til Ting, man nødig saa.

Men der er navnlig en Ting, jeg vil fæste Opmærksomheden ved, for øvrigt en Bestemmelse, der overgaar fra den nuværende Lov. Det er Bestemmelsen om, at man ved Voldgiftsdom kan tvinge en Mester til at betale Erstatning for ufuldkommen Lære. Vi har, siden vi behandlede Lovforslaget i Fjor, haft et Par saadanne Tilfælde, og jeg skal nævne et ovre fra Jylland, hvor en mindre Mester er blevet idømt en Bøde paa 1 500 Kr., fordi Voldgiftsdomstolen mente, at han ikke havde lært det unge Menneske tilstrækkeligt. Dette Tilfælde kender jeg ikke saa nøje, at jeg skal udtale mig nærmere derom; men jeg skal nævne et fra den Egn, hvor jeg hører hjemme. En ældre Mester paa nogle og halvfjerds Aar havde faaet en Lærling. Der kunde ikke siges det mindste imod denne Mester, han havde behandlet Lærlingen meget godt og lært ham Faget saa godt, som han selv kunde det. Men han havde begaaet den store Fejl — han har en lille Landejendom — en Gang eller to at bede Lærlingen om at gaa ud og flytte et Par Køer, uden at han havde mindst Anelse om, at dette var en Forbrydelse. Han blev dømt til at betale en 200—300 Kr. Det er Ting, som er sket, siden vi sidst behandlede Lærlingspørgsmaalet, og vi bør sikkert tage under Overvejelse, om de paagældende Bestemmelser ikke bør ændres.

Maa jeg saa til sidst sige, at den Tid, vi lever i, ikke kan friste til at give Lovbestemmelser, som gør det vanskeligt at faa gode Læremestre til de unge. Ser vi paa den Arbejdsløshed, der er i dette Øjeblik, vil vi finde, at det allerstørste Antal af de arbejdsløse Lønarbejdere er under Arbejdsmandsforbundet. Dersom man vil vedtage dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det her foreligger, vil det medføre, at i alt Fald de gode Læremestre vil trække sig tilbage, de gode Mestre vil ikke mere have Lærlinge, og Resultatet vil blive, at vi tvinger flere og flere over i Arbejdsmandsklassen. Det tror jeg ikke, vi er tjente med,